

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Filiis Presbyterorum ordinandis, vel non. Titulus XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Pastoralis b (¶ infra.) Praterea nos consulere voluisti, an permitte debat ministrare, qui sine impositione manuum fuerit ad ordinem Subdiaconatus assumptus. Et si confirmationis sacramentum in eo debeat iterari, qui per errorem fuit non christinatus, sed oleo delinitus. Ad quod breviter duximus respondendum, quod in talibus non est aliquid iterandum, sed caute supplendum, quod incaute fuerat praetermissum.

CAP. II.

Prohibet sepultos à schismatisca exhumari, vestimenta cum quibus celebrarunt, iterum benedici: & altaria, in quibus celebrarunt, iterum consecrari.

Honorius III. Archipisc. London. c & ejus suffragan.

Anobis humiliter qualivis, quid fieri debeat de mortuorum corporibus, qui tempore schismatici & reprobi VValedemarii à schismatisca sunt & sepulti: & de indumentis sacerdotalibus, cum quibus, nec non de altaribus, in quibus degradati Presbyteri celebrarunt. Nos autem inquisitioni vestra breviter respondeamus. quod non credimus ob hoc dantur sepultus hujusmodi exhumandos, aut debete indumenta talia iterum benedici, vel reconsecrari altaria supradicta.

CAP. III.

Si in ordinatione Presbyteri, vel Diaconi manus impositionis fuerit praetermissa, statutus temporibus supplebitur.

Greg. IX. Archiepiscopo London. e

Presbyter & Diaconus cum ordinantur, manus impositionis tactu corporali (rituab Apostolis introducendo) recipiunt: quod illo omisum fuerit, non est aliquatenus iterandum, sed statuto tempore ad hujusmodi ordinis conferendos caute supplendum, quod per errorem exitit pratermissum f. Supplexio g autem manuum debet fieri, cum oratio super caput effunditur ordinandi.

DE FILIIS PRESBYTERORVM
ordinandis, vel non. h

TITVLVS XVII.

CAP. I.

Illegitimus non ordinatur, nisi ut religiosus fiat: nec tunc presbiter, id est, ad praelaturam non habilitatur.

Ex concilio Pictavien.

Vthili Presbyterorum, & cateri ex fornicatione nati, ad facios & ordines non promoveantur. Nisi aut monachiani, vel in congregatio ne canonica regulariter viventes i: praelationes vero nullatenus habeant. Sed neque servi: nisi à Dominis suis libertati donentur.

CAP. II.

Illegitimus filius sacerdoti, quod hoc tacito per rescriptum Apostolicum paternam ecclesiam imperavit, removetur ab illa.

Alexander III. Lincon. electo.

Ad presentiam nostram accedens R. Presbyter, taciens, quod est filius sacerdotis, imperavit à nobis ut in ecclesia, in qua pater eius ministrait, existenter cancellanus. Ideoque mandamus, quatenus, si tibi consti-

a Helieni Episcopo. b Requie ex c. pastoralis, inf. de off. & pot. jud. del. cap. i. eod. tit. iii. compil. c Archepisc. Lugdunen. &c. d In Cod. Bar. addantur hec 2. verba, utrum debeat exhumari. e al. Lugd. f Vide leg. qui testamentum. f. do excu. tuo. g al. impositione. al. interpositio. h In uno magister de filio Presbyt. non ordinandu, nec in paternu ecclesiu tolerandu. In alio ista: De filius Presbyterorum & aliis illegitimè natu ordinandu, vel non. i Cap. s. eod. tit. in i. comp. k gradus. l vivant.

terit, quod memoratus R. sit in sacerdotio genitus, & quod a pater in eadem ecclesia ministravit: non obstantibus prædictis literis nostris ipsum amoveas ab eadem.

CAP. III.

Non potest filius sacerdotus ecclesia paterna praefesse. hoc dicit, cum sequent.

Idem.

Præsentium b auctoritate jubemus, ut filii sacerdotum in ecclesiis paternis ministrare, vel eas qualibet occasione obtinere nullatenus patiaris: sed ipsos ab ecclesiis, in quibus patres eorum ministrasse noscuntur, studeas penitus amovere.

CAP. IV.

Idem dicit.

Idem Vigorens. Episcopo.

C onquerentur e nobis M. clericos: [i & infra.] Præt. mandamus, quatenus, si publicum est, & notiorum patrem R. clericu habuisse in prædicta ecclesia persona filium eius ibidem ministrare, aut ejusdem ecclesiæ personatum habere nullatenus patiaris: & si jam institutus estib; quod cum inde non differat: asamovere.

i Attributu nostri innotuit, quod cum B. Presbyter ecclesiæ B. Mariae de ung. tanquam persona diuersa habuisset, & post mortem ejusdem idem M. Richard. pofessor & Domino fundi pofuentis, R. filius ejus Presbyter in sacerdotio genuis infinitiōne ipsius clericus nisi illi impedit, ad habendam ecclesiā mandem omnibus modis aspirat. Quoniam ergo endicatum est & canonice obviis factiōnē, ut filii sacerdotum debeat patruus succedere in ecclesiā, nos ad enormitatem istam eradicandam scūtū videntes & diligenter intendere.]

CAP. V.

Episcopus, qui scienter conuidit filio sacerdoti paternam eccliam, exinde eum removere non potest.

Idem (London) Episcopo d.

V eniens ad præsentiam nostram R. clericus nobis proponuit, quod cum illum ad capellam sancti L. quani ei concessisti, in Presbyteri ordinates, ipsum ea postea spoliasti, eo quod pater eius in prædicta ecclesia ministravit. Ideoque frat. t. mandamus, quatenus si tibi innotuerit quando eam sibi dediti, quod pater eius Presbyter in dicta ecclesia ministriasset, ipsam ei restituas, & in pace dimittas, amato alio, si quem instituisti forsan in eadem. Verum si hoc ignorans fecisti, si ex quo ad ecclesiā ipsam eum in Presbyterum ordinasti, eam sibi restituas, donec in alia ecclesia sibi provideas, unde honeste valeat sustentari.

CAP. VI.

Gratiam continet, & b.d. Ex quo filius sacerdoti est ordinatus, non debet carere beneficio. Ioan. Andr.

Idem Oxoniens. Episcopo g.

P roposuit b nobis R. lator præsentium, quod cum ad ecclasiā de Saleb., à Domino fundi fuerit praesentatus, tu curam animarum noluisti sibi committere, pro eo quod est filius sacerdotis. Caterium quia indignum est, ut ipse postquam est in Subdiaconum ordinatus, omnino debeat ecclesiasticis beneficiis provisio ne carere: mandamus, quatenus aliquem honestum Presbyterum cum assensu ejusdem clerici invenire studias, qui ecclesiā serviar supradicta, ita quod pias san

a Concil. Trident. sess. 25. in decret. de reform. cap. 15. idem sanctius. b Poff Cencil. Lateranen. sub Alex. 3. p. 19. cap. 4. & cap. 3. eod. tit. in i. compilat. & concil. Trident. proxime citatum. Poff Conc. Lateranen. sub Alex. III. p. 19. cap. 1. & cap. 4. eod. tit. in i. compil. com. Tol. 9. c. 10. d Lugdunen. & Poff conc. Lateran. sub Alex. III. p. 19. c. 5. & cap. 6. eod. tit. in i. compil. F Vide leg. j. ff. de ju. & fa. igno. & l. se re obligata. ff. de lega. g Idem R. Exonensis Episc. h Poff conc. Later. sub Alex. III. p. 19. c. 6. & cap. 7. eod. tit. in i. compil.

R. me.

R. medietatem omnium beneficiorum praeditæ ecclesiæ, eidem in suo ordine serviendo, pacifice debeat obtinere. Non enim solus Presbyter missarum solennia, vel alia divina officia potest sine ministri suffragio celebrare.

C. A. P. X.

Si manifestum est, quod filius in ecclesia immediate successit patri, sine aliqua testimoniis receptione ab illa removetur.

Idem Cantuarien. Archiepiscopo & ejus suffraganei.

C. A. P. VII.

Filius presesse potest ecclesia, cui pater præsul mediatus.

Idem Archiepiscopo Cantuarien. a.

Ex transmissa conquisitione G. clerici percepimus, quod Rad Abbas de Castris presentationem, in quodam beneficio ecclesie de N. b eum in praesenti recipere diffidit, eo quod pater ejus in praefata ecclesia ministravit, quo defuncta media intercessit persona, cui prædictum beneficium est collatum. Ideo mandamus, quatenus est ita, prænominationem Guili. ad praefatum beneficium admittere non postponas, non ideo minus obseruant apostolicis scripti decreto, quod successionem in ecclesia Dei hereditariam detestatur.

C. A. P. VIII.

Filius presesse potest ecclesia, in qua pater sine titulo ministeriavit.

Idem Vigorens. Episcopo.

Constitutus in pra. no. G. clericus, supplici nobis inquisitione monstravit, quod cum capellam de Stortun. canonice fuisse adepus, & eam pluribus annis pacifice possedisset, R. miles ipsum ea fine iudicio spoliavit. Cumque memoratus clericus exinde apud te depositus querelam, objectum fuit ei, quod pater suis in capella ministravit eadem: [1 & infra.] F. tua mandamus, quatenus tibi & consisteret, quod idem clericus a capella fuerit prædicta perpotentiam laicalem ejus, & quod pater ejus præfata capella persona seu perpetuus vicarius non fuerit (licet in eadem nomine ejusdem C. quandoque ministraverit) ipsam sibi cum redditibus percepis restituere non omittas.

[1 Ideo prefatam capellam nondum poruit re habere. Quia vero ad nostrum prædictum officium, insoleniam laicorum contra viros ecclesiasticos debita severitate compescere.]

C. A. P. IX.

Si uero cui concessum est a Papa ut posset differre cum filii successione, circa ecclesiæ paternæ immediate tenendis, cum aliquo diffringat, ille per literas justitiae potest contra eum impetratas, removetur potest.

Idem Eboracen. Archiepiscopo.

Ex tua nobis a parte est propositum, quod cum olim ad tuam consultationem super filiis sacerdotum, tales à nobis literas receperissis, ut eos posses in ecclesiæ, quas patres eorum nullo mediante possederant, sustineat, quos probata vita & e sane conversationis cognosceres, vel quos longo tempore illas tenuissis, confidat: quidam ad judices literas imprecaverunt, ut si confidaret eos esse filios sacerdotum vel clericorum, qui in proximo ante eos ecclesiæ tenerunt, suprad his imponatur eis app. cessante silentium, & ecclesiæ istas ipsas assignent, quamvis in eis se ostendere nequeant per Episcopos infinitos. Super quo tib. t. respond. quod si per priores literas cum aliquibus clericis dispensati, dispensationem tuam posteriorum literarum intuitu non collocari. Alios vero clericos laica donationis intuere in ecclesiæ sine auctoritate Pont. sui institui, aut institutos remanere auctoritate Apostolica prohibemus.

a. *Idem venerabilibus fratribus. R. Cant. Archiepiscop. totius Angliae primatis. & Apoll. S. Legato. & R. Vigorens. Episcopo. si habeat i. collectio. b. al. de H. vide Anton. Aug. in notis veteris collectionis. c. Quatenus si confidetur quod præd. clericus. d. Post concilium Lateranen. sub Alexandr. 3. part. 15. cap. 10. eod. i. compil. al. cap. 3. ut est in Tarrac. veteri. e. alio. bona. f. al. tenuisse.*

C. A. P. XI.

Si manifestum est, quod filius in ecclesia immediate successit patri, sine aliqua testimoniis receptione ab illa removetur.

Idem Cantuarien. Archiepiscopo & ejus suffraganei.

Quoniam a eis factis canonibus prohibitum: [1 & infra.] Præcipimus, quatenus si manifestum & publicum fuerit, partes b in ecclesiæ personatus gesisse, filios ab eisdem (si etiam eas adepri sunt) penitus excludatis: nec ad earum gubernationem ulterius adsumantur. Nolumus enim ut causa in judicium deducatur, vel testes etiam admittantur, si hoc manifestum existat.

[1 Ne quis hereditario jure ecclesiastica beneficia possidere presumat, nec hi qui in sacerdotio sunt geniti, nisi probate virerint, in clauso monachorum vel canonicorum regularium ad sacros ordines debeant promoveri: vobis.]

C. A. P. XII.

Filius etiam legitimus removetur ab ecclesia, in qua immediate successit patris vicario vel rectori.

Idem Cantuarien. Archiepiscopo.

Ad extirpandas & successiones: [1 & infra.] F. tu mandamus, quatenus si qui filii Presbyterorum provinciarum tue teneant ecclesiæ, in quibus patres eorum tamquam personæ vel vicarii nulla persona media ministrarent: eos (live geniti sicut in sacerdotio, sive non) ab eisdem ecclesiæ non differas amovere.

[1 A sancta Dei ecclesiæ studio torus sollicitudini debemus intendere, & etiam ad hoc docet nos vigilem curam exhibere, ne circa ministerium suscepimus regiminis videamus minus diligenter existere, si id utrum in ecclesiæ vel negotiis ecclesiastici, & viri permittimus pululare. Hinc est quod.]

C. A. P. XIII.

Filius Episcopi legitimè natus, promoveri potest ad ordines: & in paternæ ecclesiæ beneficiari.

Clemens III. Cossel. Archiepiscop. d.

Ad hanc & ex parte tua nostris auribus est relatum: & infra. Quod à nobis, fr. tua inquisivit, an à Pontificibus generatis valeant ad sacros ordines promoveri, si scientia fuerint & morum honestate probabiles. Sciat fr. t. quod si ex legitimo sunt matrimonio procreati, nec aliud canonicum obviat, licet possint ad sacros ordines ascendere, & in eisdem ecclesiæ, in quibus præsunt vel præfuerunt genitorum eorum, beneficium obtinere.

C. A. P. XIV.

Non potest filius esse vicarius illius ecclesiæ, in qua pater proximus fuit rector.

Idem f.

Michaël g Presbyter de sancto Germano transmis- sa nobis conquisitione monstravit, quod cum ecclesiæ sancti I. de Corona h tua dioc. canonice sit adepus, M. filius Antonii, qui proximò ante ipsius ecclesiæ habuit personatum, ad te vicariam ipsius adserit pertinere: [1 & infra.] F. tua mandamus, quatenus si confidetur tibi ipsum i. M. fusile filium Antonii, qui ejusdem ecclesiæ habuit proximò personatum, ei super eadem vicaria, perpetuum silentium imponere non postponas.

[1 Quia iugurta in ecclesiæ successiones, & in predaturis & dignitatibus ecclesiasticis statutis canonici damnantur.

C. A. P. XV.

Illegitimè genitus etiam de uxore, sine dispensatione ad ordines vel beneficia promoveri potest.

a. Cap. 11. eod. tit. in 1. compil. b. al. patre eorum. c. Cap. 1. eod. tit. in 2. compilat. d. Alias Cossen. al. Cossen. Episcopo. al. Cosselben. al. Cossano. Arch. e. C. 3. eod. tit. in 2. comp. f. Celestinus 3. g. Cap. 4. eod. tit. in 2. compil. h. Coronen. al. Toron. i. al. N. ipsum filium fusse. &c.

Idem.

Litteras: [1 & infra.] Intelleximus a: quod H. in fæcere genitus, de uxore legitima natus & conceptus, adfæcavit à pueritia ministrare Domino in officio clericali. Verum licet à filii paterna incontinencia modis omnibus propellenda noscatur: si tamen alias dignus inventus fuerit, permittimus ipsum ordinari in clericum, & ad ecclesiasticum beneficium (unde commode sustentati valeat) promoveri.

[1 Dilectione vestra accepimus, nomen latoris presentium & ejus originem continentem.

CAP. XV.

Illegitimus in ecclesia paterna præbendari non debet.

Innocentius III.

Cum decorum domus Dei: & infra. Filii canonico-crum præbendas in eisdem ecclesiis conferri non satis, quarum b: sunt canonici patres eorum. Cum indecorum sit, ut in altaris officio illegitimus filius impudico patri ministret e: in quo unigenitus Dei filius aterno patri pro salute humani generis victimatur.

CAP. XVI.

Si illegitimus, maximè filius suis institutus in ecclesia, in qua institutus est pater, institutus non valet, & institutus à suis beneficiis suspendatur.

Idem in concilis generali d.

Adabolendam & peccatum (qua in pluribus inolevit ecclesiis) corruptelam: Firmiter inhibemus, ne canoniconum filii, maximè spuri, canonici fiant in secularibus ecclesiis, in quibus instituti sunt patres eorum. Et si fuerit contra præsumptum, decernimus non valere. Qui vero tales (ut dictum est) canonicare præsumperint, à suis beneficiis suspendantur.

CAP. XVII.

Alius, quem Papa non dispensat, ut filius in ecclesia paterna immediate succedat.

Honorius tertius g.

Dilectus filius G. præpositus sancti M. transmissa nobis petitione monstravat, quod cum Vergilius Presbyter quandam ecclesiam, curam animarum habentem, quam nullo medio habuit pater ejus, obtineat, ipsum monuit, ut resignaret eandem: sed idem ad serens quod H. Remen. b: Archiepiscopus, sicut Apost. sed. leg. dispensavit cum eo, id efficeret contradicit.

Quocirca mandamus, quatenus non obstante dispensatione aliqua, qua à sede Apostolica non manaverit, quod canonicum fuerit (appellatione postposita) statutus.

CAP. XVIII.

Illegitimus absque dispensatione Papa ad dignitatem, vel personam, vel beneficium curatum, promoveri non potest.

Gregorius IX. Turon, Archiepiscopus i.

Nimis in tua provincia ecclesia deformatur & honestas, ex eo, quod filii fæcere & alii non legitimati, ad dignitates & personas l: & alii beneficia curam animarum habentia, sine dispensatione sed. Apost. promoventur. Quocirca mandamus, quatenus prædictis personis à personabus, & dignitatibus, & hujusmodi beneficiis profus amotis, ea personis idoneis conferri facias per illos, ad quos collationem ipsorum de jure neveris pertinere. Etne id de cetero præsumatur, distictius inhibemus.

a. Capit. 5. eod. titul. in 2. compil. b. alii. quorum. c. Vide no. per B. in l. generaliter. d. cum autem. C. de infir. & subft. sub cond. sc. d. cap. 31. e. Concordat. concilium Trident. sess. 21. de reform. & habetur. cap. 1. eod. tit. in 4. compil. f. alii. sed. g. Decano Moriensi. & in aliquo vetusti legitur. Innocent. III. h. In multo antiquo legitur. G. Rhenensis. i. Alias Archidias. k. al. diffamatur. l. Videff. de ali. & ciba. lega. l. pe. & l. si lius. ff. de don.

DE SERVIS NON ORDINANDIS, & CORUM MANU-MISSIONE.

TITVLVS XVIII.

CAP. I.

Servus ante plenam manumissionem ordinari non debet.

Ex concilio Toletano.

Instruendi a: & infra. Forte dicet aliquis: Clericus fieri non permittitur, nisi ante clericatum ingenuitatis dignitate potiatur. Re vera verum dicit. Et idem quod confirmari vel viuiperari potest, praeveri debet.

Non solum autem qui ad clericatus ordinem promovendi sunt in ecclesia manumittendi sunt: verum etiam hi quisque pro remedio anima sua emancipare vult, quia sic scriptum est in psalmo Francorum.

[Sunt præterea Lactu sciant quia nullatenus alio loco manumittere possunt proprios servos, quos Dominus castris congregare conuerunt, nisi in sacra ecclesia ordine prænato. Quomodo enim clerici extra ecclesiastici libertatem esse quae possunt, quia à ligis mundana extranei sunt, & quibus interdictris, ne ad seculare iudicium procedant, quomodo à seculari iudicio à juge servitu absolvuntur? Sed.]

CAP. II.

Servus sine licentia Domini ordinatus deponitur, & Domini restitutus.

Ex eodem c.

DE servorum ordinatione: [1 & infra.] Statutum, ut nullus Episcoporum deinceps ad factos ordines eos promovere præsumat, nisi prius à Dominis libertatem fuerint consecuti. Et si quilibet servus fugiens Dominum suum, qualibet caliditate aut fraude ad gradus pervenieret ecclesiasticos, decretum est ut deponatur, & ejus Dominus eum recipiat.

[1 Quia pauper ad gradus ecclesiasticos indirexerit præsumptus placuit omnibus cum sacra canonibus concordare.]

CAP. III.

Servus ab ecclesia manumissus ordinari potest: & quod adquirit post suum obtutum, erit ecclesia manumissu: quam si deficiat, vel contra eam testificatur, libertate & ordine privatur.

Ex eodem d.

DE famulis ecclesiæ constitutore Presbyteros & Diaconos per parochias liceat, ita tamen ut ante manumissi statutum recipient libertatis. Quicquid auctoribus extiterit debitum, aut quilibet modo collatum, etsi in personas extraneas transmittere non licet, sed omnia ad ius ecclesiæ, à qua manumissi sunt, post eorum obitum debeant pertinere.

Quibus (sicut catery ecclesiæ libertis) accusandi vel testificandi adversus ecclesiæ aditus præcluduntur: ad quod si aspiraverint, non solum libertatis beneficio caudent, sed etiam honoris gradu, quem non dignitate naturæ, sed necessitate temporis prouenerunt.

CAP. IV.

Dominus in servo, quem manumisit, potest spirituales operas retinere.

Ex concilio apud Alich e.

a. Al. instituendi. b. alii. infamari. c. Burchard. libr. 2. decr. cap. 31. Ivo part. 6. cap. 13. Grat. dist. 5. 4. cap. 6. Pann. lib. 3. titul. de serv. non ordin. cap. 1. & post concil. Lateran. sub Alex. 3. part. 50. cap. 56. & c. 2. eod. tit. in compil. ubi integrum cap. & variante inscriptionem invenies: nam alia adscribitur concil. Matricensi, al. Toletano. d. Addi potest. 4. c. 3. e. al. Alvern. alit. Albeum. alit. Alben. al. Archi. sicut Burchardus cum locum appellare Albeum, ut lib. 1. cap. 162. & 227. Ivo part. 6. cap. 50. decret. ex concil. apud Altheim habito, cap. 38. Huic rex Conradus interfusse dicitur.

Nullus